

N:o 20.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.

Telefon: Vasa 619.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 15 December 1896.

Expedition: Kungstensgatan 53.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.

Annonspis 20 öre pr petrad.

16. Årg.

Amalia Walin.

Få vi med detta nummer avsluta tidningens årgång, känna vi oss manade att egna en minnesgård åt en svensk konstnärinna, som under förliden sommar gick nr tiden. Ehuru okänd för den nutida, yngre generationen

lefver hon ännu i minnet hos många, hvilka njutit af hennes sång och som värdera en ädel sångkonst, ty Amalia Walin var en framstående konsertsångerska, om än icke hörande till dem, som förtrolla en publik med kolossala röstresurser eller en mirakulös strupfärdighet. Hennes styrka låg uti röstens behag och förmågan att tala till hjertat med tonernas språk, och hon har, såsom en biograf säger om henne, synnerligen i föredraget af folkvisan vunnit väl förtjent ryktbarhet.

Gustafva Amalia Walin, dotter till musikdirektör Daniel Magnus Walin och hans maka Kristina Gustafva Bellander, föddes i Vesterås den 18 maj 1825. Hennes fader var då organist vid domkyrkan och musiklärare vid det högre läroverket. Några år derefter flyttade föräldrarna till Leksand, der fadern blef organist och klockare. Hennes fem år äldre broder Daniel Rudolf Walin är väl bekant såsom lyrisk artist, från mid-

ten af 1840-talet under ett par decennier tillhörande vår operascen, der han såsom en ståtlig Almaviva i »Figaros bröllop» och i flere andra roller intog ett framstående rum. Amalia Walin fick sin första musikaliska bildning af sin far, som var en gedigen musiker, och från sitt 15:e år uppträdde hon på konserter i Falun. I början af 1850-talet kom hon till Stockholm och tog

då sånglektioner för Julius Günther. Första gången hon uppträdde offentligt i hufvudstaden var på en af konsertmästare Randel gifven konsert. På grund af återbud från en af de bitärande blef hon anlitad att medverka och sjöng då utan repetition med uti en trio ur »Trollföjten» samt balladen ur »Kung Carls jagt» af Pacius, hvarmed hon från första stunden tog publiken. Hon var sedermera under flera år en gerna hörd konsertsångerska, hvars talang förnämligast gjorde sig bemärkt och värderad i oratorier och, som sagdt, i föredrag af folkvisor.

Då Harmoniska sällskapet återupplifvades af kapellmästaren Ludv. Norman och professor Julius Günther, var fröken Walin ständigt medverkande såsom solist vid dess konserter t. ex. i »Elverskud», »Comala», »Paradiset» och »Perin» m. fl. Från 1853 var hon ett år engagerad vid kungl. teatern och debuterade såsom grefvinnan i »Figaros bröllop». Under sommaren nyssnämnda år åtföljde hon sin bror Rudolf på en konsertturné i Finland och var om vintern 1857—58 af N. W. Gade engagerad att medverka vid musikföreningens i Köpenhamn konserter. I Upsala anlätades hon flere gånger af J. A. Josephson såsom solist vid hans oratoriekonserter.

Hon var från 1864 ledamot af Musikaliska akademien.

Amalia Walin.

På 1870-talet lemnade Amalia Walin Stockholm och flyttade till födelsestaden, der hon vistades hos anhöriga. Under de sista åren sjuklig var hon bosatt i Västergötland och slutade sina dagar den 22 sistlidne augusti. Då hon var innerligt fästad vid sin hemort i Dalarne, fördes hennes stoft till Leksand, hvilande nu vid Siljans strand, der förr i ungdomstiden hennes hjertvinnande sång framkallat mångt öko bland berg och dalar.

Prenumerations-Anmälan.

Svensk Musiktidning fortsättes nästa år med sin 17:de årgång i förhoppning om ökad intresse hos våra musikvänner för fortvaron af detta vårt lands enda musiklitterära fackorgan, hvilket såsom sådant borde till musikkildningens fromma, ej minst för ungdomens musikaliska uppfostran, finnas i hvarje bildadt och musikaliskt hem. *Svensk Musiktidning* har äfven gjort till sin uppgift att vara ett **nordiskt musikblad** med redogörelse för musiktilldragelserna i Norge, Finland och Danmark. Vår nära förbindelse med de andra skandinaviska länderna och Finland ger oss anledning att tro, det hvar och ett af dessa skola med särskildt intresse följa musiktilldragelserna i vårt land och i de öfriga.

Vi skola alltjemt söka att göra tidningen underhållande för den musikaliska allmänheten genom omväxlande innehåll af instruktiva, bildande och läsvärda artiklar, och i det vi frambära vårt tack till dem, som hittills gynnat tidningen med prenumeration, hoppas vi på deras fortfarande intresse för densamma och att de äfven skola gifva den en rekommendation, så mycket mer behöflig, som tidningen hittills endast med kännbar ekonomisk uppoffring af utgifvaren kunnat upprätthållas.

Svensk Musiktidning kommer detta år att utgifvas efter hufvudsakligen samma plan som förut, innehållande **populär läsning i musikaliska ämnen, porträtter och biografier** öfver in- och utländska tonkonstnärer, redogörelse för **musikpressen, följetonger, samlade notiser** om hvad som tilldrager sig i musikverlden och dem en sådan facktidning längre bevarar, än de dagliga tidningarna med deras efemeriska natur kunna göra. Särskildt skola i **utlandet rekommenderade musikalier och musiklitteratur** påpekas, som kunna vara af intresse att lära känna för våra musikidkare.

Af tidningen kommer 1897 med anledning af den stora Stockholmsutställningen att under densamma utgifvas ett **extra utställningsnummer** med många **illustrationer och musik**, hvilket tillfaller **prenumeranterna som gratisbilaga**.

Svensk Musiktidning utgifves 1897, såsom förut, två gånger i månaden (utom

juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris af **5 kronor pr år**. **Musikbilagan** tillfaller endast **helårs-prenumeranter**. Mindre än hel årgång beräknas efter lösnummer (25 öre).

På tidningen prenumereras här å **Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr.**, samt i **bok- och musikhandeln**, å **posten och tidningskontor**. I **landsorten** prenumereras bäst å **posten**, då **tidningen fortast kommer prenumeranten till handa**.

Vördsamt anhålles att **prenumeration** må ske **så snart som möjligt**; vid **direkt prenumeration** hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Stockholm* (Kungstensgatan 56, 3 tr.), sändes tidningen till prenumeranten kostnadsfritt **genast den utkommit**.

För att spara våra förra prenumeranter besvär vid prenumerationsförnyelse, sända vi dem nu, såsom förut, årgångens första nummer, med anhållan att de som **icke** vidare önska erhålla tidningen ville tillkännagifva detta åt budet eller å tidningsexpeditionen **före** andra numrets utsändande. **Senast** när budet kommer med andra numret torde det första återlemnas af dem, som ej prenumerera för detta år; af dem som ämna fortsätta torde då **till budet prenumerationsavgiften mot kvitto erläggas**. Dem, som behålla första numret utan att afsäga sig tidningen, anse vi oss alltså få räkna till årets prenumeranter å tidningen.

Vänner af musik och musikaliskt vetande! Fortfarande uppmana vi eder att gynna vår musiktidning — och, vi våga säga, äfven vår musikbildning — med att prenumerera på densamma.

Vördsamast
REDAKTIONEN.

Om Paganini och violinspel.

Af C. Å.

På violinisten Henri Such i början af året konserterade här, anmärkte en recensent att »han underlät att gifva prof på sin förmåga som Bach- och Beethovenspelare» äfvensom att han utförde »Paganinis såsom musik värdelösa konsert». Med anledning häraf tillsändes oss en tid der efter en uppsats, hvari en del af hufvudstadens musikrecensenter påstås ej vilja godkänna annat än Beethoven och Bach i fråga om violinmusik. Att artikelförfattaren själf är något ensidig i sin dom öfver recensenterna är påtagligt. För uppsatsens införande strax efter ankomsten stälde sig hinder i vägen, men då genom det myckna violinkonserterandet här på sista tiden,

då äfven Paganini stått på programmen, violinspelet hos oss är en fråga för dagen, vilja vi lemna ordet åt uppsatsens insändare, som gör sig till Paganinis riddare och räddare.

Han börjar med att tala om den af hr Such spelade och som värdelös betecknade Paganinikonserten och yttrar sig som följer:

Hvilken konsert eller hur stor del deraf som utfördes, derom nämnes ingenting; men efter vanligheten spelas blott en liten del, hvilken del inför recensenter och allmänhet får gälla för »Paganinis konsert». Jag känner väl till två af Paganinis konserter, men ingen värdelös, tvärtom, de äro högst värdefulla för dem som förstå att värdera skön och spirituel musik och på samma gång en till det otroliga upptrifven teknik med begagnande af violinens alla resurser, deri Paganini var en oupphunnen mästare.

Om Beethovens violinkonsert anses vara höjden af allt violinspel och en probersten för violinteknik, blifver följden den, att violinspelet stannar på samma punkt som före Paganinis tid, ty om en artist kan vinna mer ära och rykte med att spela Beethoven än att spela Paganini, så är det tydligt att han skattar sig lycklig att undgå det mödosamma arbete, som erfordras för att spela Paganini, — och violinspelets utveckling kommer alltså att förblifva på samma ståndpunkt som för hundra år sedan.

På Paganinis tid funnos äfven en del s. k. perukstockar, som ej ville veta af någonting nytt, och hvilka, tillika med alla recensenter, som voro förgrymmade öfver att Paganini ej gaf dem fribiljetter, sökte på det förskräckligaste nedsvärta honom; men Paganini framgick det oakadt segrande och förvärfvade sig millioner blott inom gamla världen, och detta på en tid och under förhållanden, då en artist ej hade så lätt att förvärfva förmögenhet. Men han förvärfvade äfven milliontals beundrare, och det bland våra berömda musikheroer, af hvilka många reste (den tiden funnos inga jernvägar) långa, svåra vägar för att få höra honom om igen, och hvaraf äfven pianotekniken har rönt mycken nytta. Den som något satt sig in i Paganinis musik, förundrar sig ej häröfver, ty den är hänförande. Konserterna, hvilka utgifvits efter hans död, äro skrifna för orkester, lätt satta, med beräkning att få dem obehindradt utförda hvarhelst han kom, ty han var en hatare af mycken repetition, och det klaverutdrag, som sedan bifogats, är alltför enkelt; men när solopartiet inträder, rigtas all uppmärksamhet blott derpå och allt annat försvinner; också kan man ej tänka sig något ståtligare soloparti, med blixtrande och sprittande lif och hänförande skönhet, men det fordras en öfverlägsen teknik till utförandet, hvarför en stor del artister

utföra hans musik blott delvis. Så äfven med den omtyckta »Hexdansen», der utlemnas nästan regelbundet de i tredje variationen förekommande sköna dubbelflageolettgångarne, men recensenter och publik tro sig hafva fått höra stycket oförfalskad.

Ole Bull hedrade Karlskrona år 1875 med ett besök och gaf en konsert, som var till trängsel besökt i den största lokal här fanns, nämligen Amiralitets kyrkan. Utom programmet spelade han Paganinis introduktion och andante till »Nel cor più non mi sento», hvarmed han väckte allmän förtjusning, oaktadt högst få visste, att det var Paganinis musik och oaktadt han utförde den med synbar betänksamhet samt i mycket långsamt tempo. Han var ju då redan 65 år gammal, men var dock säker i sitt fyrgreppiga Paganinispel. Paganinis tjusningskraft förnekade sig ej. Hans 24 Capriccios äro, hvar ett för sig, förtjusande konsertstycken, men de äro mödosamma att inöfva och utföra, och, som sagdt, när en violinspelare kan vinna ära med mindre möda, så bör man ej förundra sig öfver att violinspelet är och blir stillastående.

Ole Olsen hos Franz Rummel.

Den bekante norske komponisten Ole Olsen gjorde i höst en resa till Tyskland jemte sin hustru och besökte då den berömda pianisten Franz Rummel, som senast i slutet af förra året konserterade i de skandinaviska hufvudstäderna. Om detta besök har den norske resande skrivit ett musikbref till Aftenposten, hvilket, då de båda nämnda konstnärerna äro väl kända hos oss och innehållet deraf för öfrigt är af intresse, här må reproduceras.

»Det faller en förunderlig stillhet öfver en,» säger brefskrifvaren, »när man från det folkuppfyllda, vagnskramlande Berlin kommer till det fredliga Dessau; — inga hest skrikande tidsningskolportörer, ingen stram poliskonstapel hvarken till fots eller till häst, allt andas frid och landtligt lugn. Bangården ligger här renskurad och belyst af höstsolen, gatorna likaså; de få, som man möter, gå omkring med en viss jovial trygghet, lugna i gången, obekymrade om allt, bara sneglande på den främmande som passerar.

Vi frågade ett postbud: »Hvar är Aschanische Strasse 105?» — »Rummels hus» — — först rakt fram, så till venster, derefter till höger och så gatan rätt ned.» Man kunde af svaret genast förstå på beteckningen »Rummels hus», att den berömda pianisten var välbekant för de goda Dessau-boarna — åtminstone för postbudet.

Vi ringde på i n:o 105 och frågade om Franz Rummel var hemma. Tjenstflickan bar upp kortet i första våningen, och strax därefter hördes i trappan ett obestämt buller, närmast liknande en kromatisk pedalmäddad passage i en Liszts konsertparafra, och Franz Rummel stod der leende och gemytlig, helsande och tryckande handen på mig och min hustru medan frågor om Grieg, Sinding, Svendsen och en hop andra haglade öfver oss i ohejdad fart och med stigande tonfall.

Så blefvo vi förda upp. En hög ståtlig dam kom emot oss och helsade hjertligt. Det var fru Leila Rummel, enda dotter till Sam. Morse, telegrafskriftens och dess apparaters uppfinnare.

Gamle Morse lyste strax emot oss, då vi trädde in i salen, på väggen i ett pråktigt porträtt, måladt af en med honom samtidig kollega — han var nämligen först målare. Hvilket skönt, ädelt formadt hufvud! hvitt hår och skägg, som böljade fritt ned på bröstet, ansigtet ljust, vänligt och tänkande, — ett af de »markerade». Fru Rummel talade gerna och med berättigad stolthet om sin far. »Vännen Franz» stälde sig längst bort i rummet, der ljuset föll varmt och mildt öfver bilden.

»Famos! nicht wahr?»

Två små hurtiga pojkar inträdde och beundrade nog ej för första gången »the old grandfather».

Min hustru och jag blefvo bjudna till middag.

»Dessert ska' ni också få — bara norsk musik» — sade Rummel. Han höll ord. »Vi begynna med Kjerulf — fin konstnär, nobel pianosats.» De två Kjerulfhäftena genomspelades, så kom Grieg, Sinding, Nordraak och slutligen äfven »meine Wenigkeit» — allt fick sina träffande karakteristiska och fina kommentarier.

Heimlandets tonkonst, känd och kär, susade förbi, än vild och djerf, än drömmande och mild, sådan vår tondiktning är. Samtalet rigtades naturligtvis på Norge. »Famoses Volk — unruhig, immer Politik, — aber frisch». Rummel håller af Norge; »jag är ju der nästan hvar dag» säger han och bläddrar igenom nothäftena. På min fråga, när han började spela norsk musik, svarade han: »Då jag fick noterna till Griegs F-dur-sonat och pianokonserten i A-moll, — det var 1873 och 74 i Brüssel och Antwerpen, sedan har jag spelat Griegs, Sindigs och edra saker i många städer både i Europa och Amerika, merendels framförande dem som noviteter. Han tog fram sin omfångsrika konsertkalender och visade mig en noggrann förteckning öfver kompositionerna och städerna, der de spelats. Då det möjligen kan ha för läsarne ett »musik-historiskt» intresse att känna namnen på städerna, följa de här. I Belgien

och Holland: Brüssel, Eupen, Antwerpen; i Tyskland: Berlin, Leipzig, Eberswalde, Meiningen, Magdeburg, Dessau, Köln och Kassel; i Skandinavien: Köpenhamn, Göteborg, Stockholm, Kristiania, Skien och Tönsberg; i England: London; i Amerika: New-York, Boston, Chicago, Brooklyn, Orange, Montreal, Columbus och Saint Louis. Ett rätt betydligt antal. Flere tillkomma »bara jag får lefva ett halft århundrade till,» sade Rummel.

Rummel går på jagt efter nordisk musik, — han har ständigt lycka på sina forskningsfärder. Nyligen fick han tag i svensken Stenhammar op. 1, konsert för piano och orkester. Jag hörde verket och tror att det liksom Griegs och Sindigs pianokonsalter får en lysande framtid.

Fram på kvällen musicerades ånyo, och till slut finga vi Kjerulfs Bondeidyll, käckt, friskt och intagande spelad.

Flere stämningar korsades hos mig, — det är dock för mig såsom norsk musiker något egendomligt och lyftande i att en främmande konstnär drager verlden omkring för att bana väg för vår unga tondiktning; — kanhända allt flere följa i spåren, men knappast någon mera varmhjärtad, förstående och sin hela personlighet hängifvande än Franz Rummel.»

Musikpressen.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit:

För piano, två händer:

Hägg, J. A. d.: *Suite* (Introduktion. Scherzo. Romance. Finale) Op. 3. Tillägnad fru Ottilia Berg, född Åberg. Pris 2 kr.

För violin och piano:

Peterson-Berger, W.: *Suite* (Tillegnan Serenata. Slummersång. Fackeldans) Op. 15. Pris 2 kr.

Adelsköld A.: *Aftonstämning*, sång utan ord, arrangerad. Pris 50 öre.

För en röst med piano eller orgel:

Adelsköld Cl.: 2 *Nya Psalm-Melodier* (a—e) Pris 50 öre.

För en röst med piano:

Cowen F. H. *Snöflingan*, Romans för mezzosopran (h—d). Pris 50 öre.

Koven, R. de: *Vinterns vaggvisa* för mezzosopran (c—ess). Pris 50 öre.

På Carl Gehrman's förlag har utkommit:

För piano, två händer:

Hägg, Gustaf: *Sommartankar*. Sex pianostycken (Valse lente. Barcarolle. Berceuse. Valse Impromptu. Nocturne. Mazurka humoristique) Op. 14. Pris 2 kr.

I ungdomsåren, värdefulla, lättare pianostycken af kända tonsättare, samlade och progressivt ordnade till bruk vid pianoundervisning af Gustaf Hägg. Häft 1. Pris kr. 1: 50.

Vid Pianot. Samling omtyckta pianokompositioner. Band IV. Modern musik i originalsättning. Pris 2 kr.

Behr, Franz: *Ziguenar-Serenad*. Pris 75 öre.

Venth, Carl: *Danse Norvegienne*, Menuet. Pris 50 öre.

Verner, H. C.: *Gavotte Pasquarelle*. Pris 75 öre.

Broström, Hildur: *Jeunesse*, Vals. Pris 1 kr.

Feldmann C. W.: *Egyptiska Nätter*. Vals. Pris 75 öre.

Stjernberg, Carl: *In på Småtimmarne*, Polka. Pris 50 öre.

Dawinghoff W.: *Flirt*, Polka. Pris 60 öre.

Westbeck, Nathalie: *La petite Jeanne*, Polka. Pris 50 öre.

För piano, fyra händer:

Sveriges Skönaste Folkvisor, satta af Herman Berens jr. Pris 2 kr.

För en röst med piano:

Bedinger, Hugo: *Brug ej de Oine saal* (ettstr. fess-g eller h.), tillägnad Emil Sjögren. Pris 50 öre.

Bradsky, Th.: *Margret vid porten* (Margreth am Thore — d-a) Pris 75 öre.

Back, Dudley: *Säg lilla pilt, hvar kom du från?* (Where did you come from, baby dear? — c-e).

Hildach, Eugen: *En väfvare jag älskar* (Mein liebster ist ein Weber. — c-f.) Pris 75 öre.

Hägg, Gustaf: *Ungdomsdrömmar* (c-ess). Pris 1 kr.

Oppel, A.: *Glömd* (Vergessen. — c-f). Pris 75 öre.

Pauffler, K.: *Tyst är den stjärnklara natt* (Still ist die sternhelle Nacht. — c-f.) Pris 75 öre.

Sjögren, Emil: *Lad Vaaren komme mens den vil*, dikt af J. P. Jacobsen (d-ass) Pris 50 öre. — *Liten prins i vaggan*, ord af Tor Hedberg (d-f). Tillägnad Elin och Olof Samuelsson. Pris 50 öre.

Tschaikowsky, P.: *Don Juans Serenad*, dikt af Tolstoi. (h-e eller fess) Pris 75 öre.

På Olof Lindstrands musikförlag, Göteborg, har utkommit:

För piano, två händer:

Waldteufel, Em.: *Dolores*, Vals op. 170. Pris 1 kr.

Hultén, C. B.: *Idrotts-Polka*. Pris 50 öre.

På Abrab. Lundquists (Georg Abr:son Lundqvists) förlag har utkommit:

För piano, två händer:

Leoncavallo R. *Valse Coquette*. Pris kr. 1: 50.

Peterson-Berger, W.: *Frösöblomster*, 8 melodier (Rentrée. Sommarsång. Lawn tennis. Till rosorna. Gratulat on. Vid Frösö kyrka. I skymningen. Helsing) op. 16. Tillägn. Lars Tirén. Pris kr. 1: 50.

För en röst med piano:

Peterson-Berger, W.: *Marits visor*, 3 dikter ur »Er glad gut» af Bj. Björnson (1 »Kom bukken til gutten» — d-f, 2. »Solen skinner vackert om kvælden» — d-fiss, 3. »Holder du af mig» — c-f). Pris 1 kr.

Sjöberg, Svante: *Tvenne Sångar* (Fullmåne — ciss-giss, I skogen — dess-gess) Pris 1 kr.

Att börja med de förstnämnda förlagsartiklarna, möter oss bland dem två betydande saker, som förtjena att uppmärksammas: Peterson-Bergers *Suite*, (nyligen spelad af hr Tor Aulin och fröken Larson å fru Nansens konsert) och J. A. Häggs *Suite* för piano. Den förstnämnda, tillägnad tonsättarens »lilla

guddotter Calice Tirén», vittnar om den rika fantasi, som alltid står herr P.-n-Berger till buds och innehåller, som vanligt med det han har att bjuda, mycket goda saker, om också man emellanåt kan önska fantasien något tyglad, såsom i första satsen, der örat stötes af mera konstiga än sköna harmonier och modulationer. De öfriga satserna lemna bättre musikalisk behållning, synnerligast Slummersång, deri »den lilla guddottern» nog särskildt varit i tankarne hos komponisten. Stycket kan räknas till de medelsvåra styckena, som kunna räknas på större spridning — En lika märklig som angenäm öfverraskning bereder oss J. Ad. Häggs *Suite* för piano. Det är nu tjugu år sedan den unge förträfflige pianisten och lofvande tonsättaren af sjukdom drogs ifrån all musikalisk verksamhet och först nyligen, såsom vi förut nämnt, återvunnit helsan. Suiten, tillhörande en äldre samling kompositioner, spelades af hr W. Stenhammar i våras på hans och hr Knut Bäckes soaré med svensk musik och vann förtjent bifall. En klassisk klarhet genomlyser den talangfulla tonsättningen, som till alla sina delar fånglar intresset med melodisk uppfinning, sköna osökta harmonier och mönstergill form. Suiten kan räknas tillhöra den inhemska pianolitteraturens bästa alster, och, då den ej är svår att utföra, bör den välkomnas af alla pianister, som kunna värdera god musik, äfvensom af alla pianolärare att sätta i händerna på elever.

Adelskölds *Aftonstämning* är ett litet lätt och melodiskt stycke af anspråkslöst slag. — Samme tonsättares *Psalm-Melodier* äro uttrycksfulla andliga sånger, hvilkas text utgöras af första versen i den vackra Walin'ska psalmen 481 och 8:de versen i Ps. 477 ur svenska psalmboken. — De båda andra sångerna på samma förlag äro enkla, i populär stil. *Vinterns Vaggevisa* har till komponist Reginald de Koven, förut bekant genom »Liten Doris» och »O lofven mig»; *Snöflingans* tonsättare är den bekante kompositören till »Skandinavisk symfoni», Freder. Hymen Cowen (f. 1852), direktör för musikakademien i Edinburg.

Af samlingarne med pianomusik — då vi nu gå att betrakta Gehrmans förlagsverk — tar Gust. Häggs *Sou-martankar* först uppmärksamheten i anspråk såsom svenskt original. Innehållet är ofvan anført. Samtliga styckena vittnar om tonsättarens kända, på grundliga studier baserade kompositionstalang och rikedom på musikaliska idéer och fantasi särdeles i harmoniskt hänseende. Hr Hägg hör till det yngre släktet af komponister som slösa med harmoniska pikanterier, hvilka ofta kunna verka tröttande på exekuterörer och åhörare. Äfven i de här ifrågakarande styckena förekomma sådana, men på det hela äro alla styck-

kena mer eller mindre intressanta — I *Ungdomsåren* är en af samma tonsättare vald samling af 26 elevstycken, en af de bästa vi sett. Derför borge sådana namn som Schumann (6), v. Wilm (5), Gurliitt (3), Jensen, Reinecke, Loeschhorn, Kullak och Scharwenka. God fingersättning underlättar utförandet. — Vid *Pianot* innehåller medelsvåra stycken, också i allmänhet väl valda. Så finner man här namnen Jensen, Scharwenka, Reinecke, Godard, v. Wilm, Moszkowski, Richter, Hallén, Sjögren etc. — De öfriga tvåhändiga styckena höra till de mera enkla, som faller den stora allmänhet i smaken. Dansmusiken hör till samma kategori. — Samlingen *Svenska folkvisor* i 4:händ. god sättning af Berens jr bör vara välkommen för vännerna till våra vackra folkmelodier. Vignetten bär en rätt lyckad reproduktion af Tiréns tafla »Necken». Bland sångernas kompositörer finnes tre svenskar. Af Emil Sjögrens sånger tilltalar oss mest den svenska med ord af Tor Hedberg, den norska har en »Weltschmerz» i ord och toner, som skänka oss föga musikalisk njutning. Norska och danska texter locka ofta till kompositioner af detta slag, och ensamt dessa texter göra tonsättningar till dem mindre fattliga och begärliga för en svensk allmänhet, — möjligen äro de icke beräknade för en sådan. Önskligt vore dock att svenska sångkompositörer valde svenska dikter till tonsättning, och sådant materiel saknas icke — Hugo Bedinger har också behandlat en främmande text. Åt hans sång få vi lemna det erkännande, att den är vacker och väl skriven, och det samma kan med allt skäl sägas om Häggs *Ungdomsdrömmar*. Af de öfriga sångerna på detta förlag finna vi mesta värdet i Tschaikowskys och Hildachs; de öfriga äro i populär stil, Bradskys af mera munter natur. Denna likasom sångerna af Hildach, Oppel, Pauffler och Tschaikowsky ha äfven tysk text, Burks engelsk jemte den svenska.

Waldteufels vals, i d moll, synes tillhöra den produktive och populäre danskompositörens bättre alster. Polkan af Hultén torde också göra sig omtyckt.

En vals af »Pajazzons» berömda komponist måste intressera; kompositionen är emellertid i enkel salongsstil och lätt att utföra. Peterson-Bergers småstycken äro nätta och karakteristiska, somliga verkligt musikaliska godbitar. En och annan harmonisk förkonstling påträffar man nog här också — med den harmoniska logiken är ej vår tid så noga — och en sådan finna vi i sista styckets sluttakter. Vi erkänna dock gerna »alles gut» fast vi ej kunna säga »Ende gut». Samme tonsättares visor äro en väl lyckad musikalisk tolkning af Björnsons bekanta dikter. Sångerna af Svante Sjöberg (förut oss obekant tonsättare) äro om än icke af märkligare beskaffenhet,

rätt anslående. Den första af dem har äfven tysk text af Maidy Koch, den senare ord af A. Gellerstedt.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. operan. Dec. 1, 5, 9. Bizet: *Carmen* (Carmen: fru Linden; don José: hrr Ödmann, Bratbost; Escamillo: hrr Lejdström, Söderman). — 2, 6. Gounod: *Philemon och Baucis*, opéra comique i två akter (andra i två tablåer) af Jules Barbier och Michel Carré, öfvers. af Fr. Hedberg (Baucis: frök. Petrini; Philemon, Jupiter: hrr Lemon, Selligren; Vulcanus: hr Bergström, 2:a deb.). — 3. Donizetti: *Leonora*. — 10, 13. Verdi: *Falstaff*. — 7. Gluck: *Orfers* (Eurydike: frök. Kragballe). Leoncavallo: *Pajazzo* (Nedda: frök. Hallgren; Silvio: hr Forsell). — 12, 14. Auber: *Kronjuvelerna*, opéra comique i tre akter af E. Scribe och Saint-Georges (Katarina, Diana: frökn. Petrini, Frödin; don Henrik Sandoval, don Sebastian d'Aveyro, greve Campo-Major, Rebolledo, Barbarigo, Mugnos: hrr Ödmann, Forsell, Brag, Selligren, Grafström, Malmsjö).

Vasateatern. Dec. 1, 5—8. *Lycko-Pers resa*.

Södra teatern. Dec. 1—7. Strauss: *Förgåt mig ej* (fru Emma Berg, gäst).

Musikaliska akademien. Dec. 3. *Romanskonsert* af fru Eva Nansen. Biträdande: hr Tor Aulin, frök. Alf. Larson. — 8. Musikföreningens 44:e konsert med bitr. af fru M. Linden, frök. E. Sidner, hr Salomon Smith (solister) och k. hofkapellet. Dirigent prof. Fr. Neruda. J. S. Bach: *Messa i H moll*.

Vetenskapsakademien. Dec. 7. *Konsert* till förmån för Stockholms läraresällskaps byggnadsfond. Biträdande: frökn. Märtha Olsson, Signe Pettersson, Alma Hallström, Stjernspetz och fru E. v. Heland; hrr Bedinger, C. Pettersson, Ruthström. Program: kompositioner af dr A. M. Myrberg.

Operans nya program efter »Falstaff» har utgjorts af fransk musik, Gounods »Philemon och Baucis» och pantomimballetten »Coppelia» med musik af Délibes. Gounods opera, som äfven innehåller taldialog, skrefs efter »Faust», som först uppfördes i mars 1859, för en liten teater i Baden-Baden och då som enaktsoperett. När operan följande år skulle tagas upp på Théâtre lyrique i Paris tillkom en andra akt och slutligen en tredje förmodligen för att i denna form tillgodose parisarnes smak för balett i operorna. Ser man efter i klaverutdraget, består operan af 2 akter och »supplément», just upptagande balettscenen i förgården till Jupiterstempelt. Vulcanus och en bacchant ha äfven solopartier i denna afdelning, som utgör första tablån i 2:a akten såsom operan nu gifves här (med uteslutande af nyssnämnda solopartier.) Operans musik erinrar i mycket om »Faust» och »Romeo och Julia», men eger också flere nummer i annan stil, bland dem bäst Bacchanernas sång och balett, Vulcanus' sång med imiteradt slägg-ackompanjemang, melodramen

och ett par af duetterna etc. I andra akten förekommer en ståtlig koloraturaria, hvarmed fröken Petrini har att briljera. Operans utförande är godt på alla händer. Ypperlig, som Vulcanus må särskildt nämnas den unge debutanten herr Bergström, som med sin vackra röst tillika i denna rol röjer en öfverraskande dramatisk förmåga.

Balletten »Coppelia» är med sina två akter något långdragen. Den sista med de rörliga dockorna, à la »Dockfeen» och »Hoffmans sagor» är mest liflig. Delibes musik är allt igenom fin och underhållande äfven med sina dansrytmer. I »Pajazzo» har fröken Hallgren för första gången utfört Neddas rol med välklingande stämma och god dramatisk pointeri. Ny i Silvios rol var äfven hr Forsell, hvars röst gjorde god verkan särskildt i duetten.

Fröken Tora Hwass' första soaré d. 30 nov. var talrikt besökt. Med så utmärkta biträdande som hrr Aulin, Bergström och Neruda, är klart att Schumanns pianotrio op. 63 och Dvoraks D dur pianoquartett op. 33 skulle få ett förträffligt utförande, helst fröken Hwass sjelf dokumenterade sig som framstående pianist både i dessa verk och i solonumret, Beethovens sista svåra sonat op. 111.

Af konserter kommer sedan fru Nansens först i tidsordningen. Hon hade naturligtvis lockat salen fylld ända upp på estraden och sjöng med vanligt känsligt, uttrycksfullt föredrag sånger på norska, tyska, franska, engelska. En svensk sång — åtminstone af svensk komponist — hade äfven varit på sin plats och kunde ha ökat sympatierna för den firade sångerskan. Hr Aulin biträdde med en violin-suite i G-moll af W. Peterson-Berger och vann med dess utförande lifligt bifall. Detta verk är omnämndt å ett annat ställe under rubrik »Musikpressen»

Musikföreningens konsert, å hvilken Bachs stora H-molls-messa utfördes, gafs inför så många åhörare Musikaliska akademiens stora sal kunde rymma, och bland dessa märktes konungen, prinsarne Carl och Eugen samt hertiginnan af Dalarne. Det stortatade svåra verket fick ett förträffligt utförande. Den ansenliga kören sjöng med stor säkerhet och vacker röstklang, solopartierna hade utmärkta framställare i fru Linden, fröken Sidner och hr Salomon Smith, hofkapellet skötte med stor precision det af prof. Carl Müller bearbetade orkesterpartiet och prof. Neruda dirigerade det hela mästertligt. Af messans 24 nummer voro 5 uteslutna och ett par förkortade. Bästa verkan gjorde naturligtvis de storslagna körerna, de Bach'ska ariorna stå i melodisk skönhet efter de Händelska. Solosakerna fingo emellertid förträffligt utförande. I duetterna mellan sopran och alt gjorde sig fru Lindens röst mindre gällande än i hennes arior. Till närmare omnämnande af detta jätteverk

och dess särskilda nummer saknas här utrymme. Musikföreningen förtjenar allt beröm för dess utmärkta framförande.

Myrbergs-konserten — den kan benämnas så för korthetens skull, enär endast kompositioner af dr A. M. Myrberg å den utfördes — gafs inför talrik publik, och såväl de exequverande som tonsättaren sjelf lönades med rikt bifall. Det omväxlande programmet upptog violon-solos och quartetter, solosånger och duetter, violincellspel och manskvartetter. De melodiosa kompositionerna gjorde tydligt ett behagligt intryck på publiken.

Från in- och utlandet.

Kungl. operan. Aubers »Kronjuvelerna» har upptagits efter sju års hvilat med på annat ställe angifven rolbesättning. Rolfördelningen var 1845, då operan först gafs, 1889 och nu följande:

Greve Bazano af Campo Mayor hr Walin, hr Strömberg, hr Brag. Diana fru Liedberg, fru Edling, fröken Frödin. Don Henrik Sandoval hr Strandberg, hr Lundmark, hr Ödmann. Don Sebastian d'Aveyro hr Hoffman, hr Linden, hr Forsell. Rebolledo hr L. Kinmanson, hr Selligren (1889 och nu). Catharina m:ll Fundin, fröken Ek, fröken Petrini. Barbarigo hr Söderberg, hr Grafström (1889 och nu). Mugnos hr Wennbom, hr Rundberg, hr Malmsjö. Den hittills bästa rolfördelningen torde ha varit mellan dessa år med följande artister i hufvudpartierna: Catharina fröken Mina Gelhaar, don Sandoval hr Arnoldson, Rebolledo hr Willman och Campo-Mayor hr Uddman. Af den nuvarande rolbesättningen äro alla, utom hrr Selligren och Grafström, nya i sina resp. partier.

Musikkonservatoriets offentliga uppvisningar denna höst egde rum den 12, 14 och 15 december från kl. 12 middagen.

Det nya operahuset. Teaterbyggnadskonsortiet har hos k. m:t anmält, att då numera byggnadens stomme jemte putsning af väggar och tak samt inläggning af trappor och golf icke kunde påräknas blifva färdig före den 1 aug. 1897, torde byggnaden i sin helhet icke kunna till statsverket öfverlemnas förr än efter utgången af spelåret 1897—98 eller senast den 1 juli 1898. Operaverksamheten måste alltså ännu ett år upprätthållas i den nuvarande lokalen. Enligt 1891 års kontrakt åligger konsortiet att under byggnadstiden bidra till operans verksamhet med 25,000 kr. årligen. Då operahuset nu ej kan bli färdigt till den beräknade tiden 1 juli 1897, hvarefter

operan skulle ha åtnjutit hyresmedlen af byggnaden, har konsortiet, som sig bör, medgifvit, att operastyrelsen i stället för nämnda 25,000 kr. får uppbära hyresmedlen efter den 1 juli nästa år, beräknade för sista byggnadsåret till omkring 84,000 kr.

Marteau-Viardot-Valentin-turnén afslöts den 2 dec. med konsert i Lund efter strax förut gifna konserter i Malmö och Helsingborg, der efter konserten den omtyckta konstnärstrion hyllades med en serenad utanför hotell Mollberg af kvartettsällskapet på platsen. Jemte de båda violinvirtuoserna, som öfverallt vunnit stort bifall, har äfven dr Valentin vunnit vackert erkännande såsom ackompanjator och komponist. Af hans småstycken för piano, spelade af honom på denna turné, ha i synnerhet »En gammal historia» och »Om våren» vunnit bifall. Det sistnämnda stycket, utfördt på de flesta konserterna, finnes intaget i Svensk Musiktidnings Musikalbum för i år och är sålunda tillgängligt för våra pianister. Den lyckade turnén har utom de omnämnda symfonikonserterna i Göteborg omfattat 23 konserter.

Vid Arbetareinstitutets senaste söndagskonserter har hr H. Alfvén med stor talang spelat Berio's 7:e konsert m. m. Sång har utförts af fröken W. Lundberg och fröken Märta Olsson förtjenstfullt skött pianopartier och ackompanjemang.

Richard Andersson hade den 9 dec. ett musikföredrag, hvarvid yngre elever i hans musikskola läto höra sig. Deras föredrag visade berömvärd klarhet och säkerhet, vittnande om den bästa ledning.

Isidor Dannström, den aktade veteranen bland våra sångartister, sångmästare och tonsättare, fylde den 14 december 84 år. Med oförminskadt intresse omfattar han ännu tonkonsten och musikverldens tilldragelser, ofta nog synlig bland åhörarna af märkligare konserter och musikföreställningar härstädes.

Ellen Gulbranson i Wien. Edvard Grieg skulle den 23 nov. ha gifvit en »Lieder-Abend» i Wien med biträde af fru Gulbranson, som konserterat flerstädes i Tyskland denna höst, men blef af sjukdom förhindrad att sjelf uppträda på konserten, hvilken sålunda ej blef en uteslutande »Grieg-afton», såsom ämnadt var. Fru Gulbranson sjöng vid tillfället utom Grieg-sånger Wagner-kompositioner: »Träume» och »Schmerzen» ur Fünf Gedichte samt slutscenen ur »Götterdämmerung». Sångerskan vann rikt bifall, och anmeldaren i Neue Freie Presse yttrar, att fru Gulbransons röst är en af de skönaste och kraftigaste han hört.

Turné Anna Lundberg har för den återstående delen af säsongen engagerat hr Fredrik Eggeling, den unge tenorsångaren, hvilken med framgång debuterat som Botho von Wendt i »Förgät mig ej» å Södra teatern.

Sigrid Arnoldson erhöi den 5 dec. af storhertigen af Hessen guldmedaljen för konst och litteratur, hvilken han sjelf öfverlemnade åt konstnärinnan under föreställningen af »Carmen».

Tor Aulin, som d. 20 nov. reste till Dresden för att der vid en af de ansedda Nicodé-konserterna derstädes spela sin nya violinkonsert, har med densamma derstädes vunnit stort bifall och hyllades med ej mindre än fem inropningar.

Karin Olsson, den unga, begåfvade sångerskan, hvars studier och framgångar i Paris förut meddelats, har denna sommar med stor framgång uppträdt vid hafsbaden i Normandie samt efter återkomsten till Paris i salongerna derstädes. Vid en stor soaré hos hennes beskyddarinna, baronessan de Knyper, befann sig, skrifies till Malmö-Tidningen, äfven den bekante direktören för operan i Monte Carlo, hr Gynzbourg, som genast erbjöd sångerskan ett högst smickrande engagement, hvilket senare undertecknades. Fröken Olsson afreser således för vintersäsongen, hvilken, som alltid, blir i musikaliskt hänseende glänsande, till Monte Carlo. Vid sin återkomst i april har hon flera engagement att välja på, bland annat från Coventgarden i London. Respektive direktörer önska särskildt, att hon instuderar och kreerar »Orfevs».

Hr Morello och fröken Gehlsen, bekanta för Stockholmspubliken från deras gästspel å k. operan härstädes under förra säsongen, sjöngo i oktober å Stadtteatern i Magdeburg don Josés och Micaëlas partier i »Carmen» på italienska språket.

Miss Nellie Turnwall, den unga behagliga och begåfvade sångerska, som lät höra sig här på en af hr Marteau gifven matiné i slutet af jan. förra året, har med mycken framgång uppträdt på konserter i Amerika. En af henne sjungen sång »Sweet vision», har nyligen utgifvits, försedd med hennes porträtt. Miss Turnwall är, som vi förut nämnt af svensk härkomst.

Göteborg. Den 20 november gafs här en Marteau-Viardot-konsert under medverkan af dr Karl Valentin. Den 2 dec. började »Engelbrecht och hans dalkarlar», med musik komponerad och arrang. af J. N. Ahlström, gifvas å Stora teatern, där förut under månaden endast gifvits talpjeser.

Den 9 dec. hade violinisten Nils Ericson konsert här med biträde af fru Dagmar Möller och pianisten Har. Hedelin.

Göta P. B. har i denna månad haft en konsert för ordens sång- och musikkassa, då programmet upptog Bellmans-Symfoni af J. von Eysden, J. P. E. Hartmanns »Valans spådom» för kör och ork., Sjögrens »Vårluft» med barytonsolo och sånger af Söderman, Kjerulf, Löfgren samt Bellmanssånger. --- Den 11 dec. gaf Sven Scholander musikafton till förmån för Styrso hafskuranstalt för skrofulösa barn.

Gefle. Konsert gafs här den 3 dec. af fröken Sigrid Carlheim-Gyllensköld, biträdd af fröken Ruth Hollstén. Publiken var talrik och bifallet mycket lifligt. Särskildt berömmes fröken Gyllenskölds utförande af Rubinstein's vackra »Kammenoi-Ostrow», och Moszkowskis briljanta konsertvals. Fröken Hollstén intog publiken fullständigt med sin behagliga, om en ypperlig skola vittnande sång.

Upsala. Fru Eva Nansen gaf den 5 dec. konsert i Gillesalen, som var till trängsel fylld. Bifallet var entusiastiskt. Supé var sedan till hennes ära anordnad i Göteborgs nationalslokal, hvarvid prof. Noreen talade för fru Nansen. En O. D. kör sjöng flera sånger och medlemmar af Philochoros utförde några nationaldanser.

Från våra grannländer.

Kristiania 11 nov.—10 dec. Under november har å Kristiania teater af pjäser med musik endast uppförts Albert Grisars lilla operett »God rolig nat, herr Pantalon». På Eldorados teater har från 11 nov. gifvits »Zuzette», »Lilla mamma», »Vermålingarne», »Riddar Blåskägg» och »Lyckobarnet» (»La Mascotte», af Audran), hvari fru Anna Norrie har börjat gästspel såsom Bettina, en för henne ny rol. Öfriga hufvudroller innehades af fröken Fernquist samt hrr Schücker och Carlander, — den 19 nov. gafs hrr Marteau och Viardot med biträde af dr Valentin konsert i Bröderna Hals' lokal. Musikforeningen gaf den 23 nov. under Iv. Holters ledning extra konsert i Logens stora sal i anledning af 25 årsjubileet med bitr. af Joh. Svendsen och Thorwald Lammers, hvarvid utfördes 1) Svendsen: Symfoni Ddur; 2) Sinding: »Till Molde», för barytonsolo kör och piano; 3) Svendsen: Norsk folkmelodi för stråkkör; Holter: Sångfestkantat för baryton, manskör och orkester. Några dagar senare gaf Orkesterforeningen sin 13:e stora årliga konsert med samma program, som Musikforeningens, undantagandes Sindings-numret. Vid en af J. Haarklou å Eldorado gifven sym-

fonikonsert utfördes Schuberts Adur-symfoni och en af hr Haarklou komponerad kyrkoaria, sjungen af hr Carlander. — Sångerskan frök. Bokken Lassen konserterade den 21 nov. i Bröderna Hals' lokal, biträdd af pianisten Alf Klingenberg, violinisten Fritz Wilhelm-Pedersen och kapellmästaren Per Winge.

I dec. har fru Anna Norrie fortsatt sitt gästspel å Eldorado, der å teatern ytterligare gifvits »Regementets dotter», »Storhertiginnan» och »Boccaccio». — Å Musikforeningens 3 konsert den 5 dec. upptog programmet 1) Ole Olsen: »Aasgaardsreien», symfonisk digtning för stor ork.; 2) Mendelssohn: Final ur »Loreley» för sopransolo, kör och ork. (1:a gång.). 3) Ole Olsen: »Miniaturer», Suite för stråkorkester; 4) Gade: »Elverskud» för soli, kör och orkester.

Helsingfors 9 nov.—8 dec. På teatrarne ha i november (fr. o. m. 10 nov.) musikpjeser endast gifvits af italienska operasällskapet å Alexanders-teatern, hvars program upptagit »Lucretia Borgia», »Aida», »Mignon», »Barberaren i Sevilla», »Traviata», »Lucia», Hugonoterna Rubinstains »Demon» och »Faust». I sistnämnda opera har såsom Margareta gästade den »berömda artisen» fru Elise Hallberg-Liljeblad, hvilken som gift och bosatt i landsortsstad egentligen dragit sig från konstnärslivet. Sångerskan berömmes för sin friska röst med ljus timbre, sitt eldiga temperament och sin fördelaktiga apparition. Hon skördade också rikt bifall. »Pajazzo» har uppförts med tenoren Giuseppe Gabrielli som gäst i Canios rol. Konserterna i förra månaden hade ha varit talrika, och berömda konstnärer gästade här. Utom flere af de vanliga populära konserterna i Brandkårshuset, har Filharmoniska Sällskapet gifvit sin 2:a symfonikonsert med biträde af pianisten W. Petzet då programmet upptog pianokonsert i D moll af Xaver Scharwenka och Bruckners symfoni i E dur. — Barytonsångaren Axel von Kothern gaf den 11 nov. konsert med biträde af hr Merikanto och Filharm. orkestern, hvarvid han sjöng tre nummer ur »Valkyrian» af Wagner, aria ur »Hans Heiling» m. m. — Den 16 nov. utfördes vid en musiksoaré af hr Jean Sibelius i Societetshusets festsal en hans komposition »Jungfrun i tornet», dramatisk finsk ballad med text af R. Hertzberg; biträdande voro fröken Ida Flodin, E. Achte, hr O. Ojanperä och E. Eklund. — Den 14—22 nov. konserterade här fru Teresa Carreno, som å sin konsert den 21 biträdde af Filharmoniska Sällskapet orkester vid utförandet af ej mindre än 3 pianokonsalter: Beethovens i Ess dur, Griegs (Amoll) och Rubinstains i D moll. — Konsert har också gifvits af den berömda, äfven i Stockholm sedan 1891

kände violinvirtuosen Franz Ondricek, kammarvirtuos hos kejsaren af Österrike Ungern. Herr O. spelade bl. a. Fiss moll-konsert af Ernst och Bachs stora Chaconne ur D moll-sonaten. — 25 och 27 nov. lät fru Eva Nansen höra sig här på romans-soaréer och eröfrade här likasom i Åbo den finska publiken. Hon biträdde å dessa konserter af pianisten H. v. Mickwitz och ackompanjerades af hr Merikanto. — Den speciellt i Ryssland mycket uppburne, i Stockholm välbekante pianovirtuosen Alfred Reissenauer gaf den 28 konsert i Universitetssalen, då bl. a. spelades Beethovens sonat n:o 111. Sista november gaf i samma lokal Akademiska sångforeningen vokalkonsert, då bl. a. programmet upptog A. M. Myrbergs prisbelönta kvartett »När sol sjunkit ned», Edgrens »Näckrosen», Hör klockerne ringer» af Faltin samt sex gamla nederländska sånger ur Samlingen »Adrianus Valerius» af 1623 för soli, kör och orkester.

På Alexander-teatern har i dec. jemte några af förut nämnda operor gifvits »Ernani», »Linda di Chamounix» och »Afrikanskan». Svenska teaterns enda musikpjes under denna tid har varit »Zigenarbaronen». — Filharmoniska sällskapet 3 Symfonikonsert hade till program 1) Haydn: Symfoni, 2) Wieniawski: Violinkonsert, D moll (hr Willy Neumann), 3) Lalo: Suite ur baletten »Namouna». — Alfred Reissenauer har i dec. gifvit ytterligare ett par konserter.

Richard Faltin, musikkonservator vid Helsingfors universitet, har erhållit professorstitel.

Petersburg. Svensk teaterföreställning har på föransattande af Skandinaviska välgörenhetsforeningen egt rum i Adelsklubbens lokal den 4 dec. med biträde af Ernst Ahlboms teatersällskap. Programmet upptog »Lilla Helgonet», i hvilken operett hr och fru Castegren, som gästas hos detta sällskap, uppträdde.

Köpenhamn nov. 10—dec. 10. Kgl. teaterns spellista har från 10 nov. till månadens slut upptagit af musikpjeser »Faust», Eventyr paa Fodreisen», »Der var en gang...», »Drot og Marsk», »Kärlighetsintrigen i Vinduet», den gamla enaktskomedien med musik af Nic. Isouard.

På Kasinoteatern upptogs d. 30 nov. »Corneilles klockor» och »En söndag paa Amager».

Vid Palækonserterna under Joach. Anderssens ledning ha gifvits Beethovens symfonier n:o 4 och 5 samt ballettmusiken ur »Prometheus», vidare C. F. E. Hornemanns »Kalanus», för soli kör och ork., Gades »Agnete og havfruerne», César Francks »Variations symphoniques» för piano och ork. m. m. — Den 30 nov. gafs här konsert af

sångerskan, frök. Math. Davidson från Stockholm.

Ceciliaforeningens konsertprogram för 14 dec. upptog Händels »Israel in Aegypten».

Paris. Mozarts »Don Juan» i ny instudering gafs d. 26 oktober å Stora operan, men blef oakadt luxuös och smakfull uppsättning ingån mönsterföreställning. Scenen föreföll allt för stor för denna opera. Af de utförande gjorde mlle Berthet som Zerlina och hr Vaguet som Don Ottavio sin sak bäst. Mad. Rose Caron sjöng donna Annas parti, hr Renaud Don Juans och hr Delma Leporellos. Karakteristiskt för publikens smak är att den i sista finalen inflickade baletten, med musik ur Mozarts instrumentalverk, framkallade det lifligaste bifallet.

Reformföreställningen å Opéra Comique af samma opera d. 17 nov. framkallade deremot hänförelse och flere nummer måste omtagas, såsom maskernas trio, duetten mellan Don Juan och Zerlina m. fl. Fugère som Leporello var bäst, ehuru Maurel utförde titelrollen. Jane Marcy sjöng donna Annas parti, frök. Marignan Elviras och frök. Delna Zerlinas, och fastän hon har altröst lyckades hon bra dermed. Hr Clément och Gresse innehade Ottavios och guvernörens roller. Originalpartituret, som nu följs i Paris, är skänkt af Mme Viardot till konservatoriet. Recitativet ackompanjerades med god verkan på klavér.

Berlins opera har under senaste tiden haft på repertoaren Berlioz' »Benvenuto Cellini», »Profeten», »Tannhäuser» och »Mästergärne».

Leipzig. Goldmarks nya opera »Heimchen am Herd» (»Syrkan vid spisen») uppfördes här d. 9 okt. första gången och vann stort bifall, särdeles 2 och 3 akterna. Förspelet till 3 akten, ett af operans vackraste nummer begärdes da capo. Goldmark har med detta nya verk intygat att han ej blott förstår att i toner tolka det högpåttetiska och mystiska (som i »Drottningen af Saba» och »Merlin») utan äfven det naiva, skalkaktiga och allmänfattliga

Dresden. Strauss' operett »Waldmeister» (»Förgät mig ej») uppleddes här d. 31 okt. sin 50:e föreställning, märkligt nog, då här aldrig någon operett gifvits så många gånger i följd.

—*—

Dödsfall.

Campanini, Italo, berömd tenorsångare, afled den 14 nov. på sin villa vid Parma, 70 år gammal. C. var på sin tid en af Italiens mest berömda sångare och firade triumfer äfven i utlandet. År 1883 förlorade han sin röst och måste draga sig tillbaka från teatern. Ännu samma år sjöng han på Metropolitan-operan i Newyork. Man skref då från denna stad: »Campanini sjunger ännu ganska vackert, hvarför han har att tacka Salvinis lärometod, hans röst är dock ruiperad och kan ej hålla länge ut.» Han berömmes särskildt som don José i »Carmen». C. samlade en större förmögenhet, som han använde till allmännyttiga ändamål. Han begrofs på staden Parmas bekostnad.

Stainewy, William, chef och den siste kvarlevande af grundläggarna till den världsberömda pianofabriksfirman Steinway & Sons i Newyork och Hamburg, född den 5 mars 1836 i Sesen, död den 30 nov. i Newyork.

Wallenstein, Martin, pianist och komponist, född den 22 juli 1843 i Frankfurt am Main, död den 30 november derstädes. Elev af Alex. Dreyschock samt af Hauptmann och Rietz i Leipzig har W. gjort sig känd som pianist på en mängd konsertresor och åtföljde såsom sådan de berömda sångerskorna Lucca, Patti och Monbello. Han stannade slutligen i födelsestaden, der han

blef dirigent för ett filharmoniskt sällskap. Af hans kompositioner må nämnas en tvåaktsopera »Der Testament», en festuvertyr och en pianokonsert.

Hvarjehanda.

Figaros bröllop. Den i Newyork utkommande morgontidningen »Sun» berättade en gång bland andra intressanta nyheter, att på aftenen skulle å en teater derstädes uppföras operan »Bröllopet» af den bekante kompositören — Figaro!

Ekonomiskt. Teaterdirektören till sin kapellmästare: »Var snäll och raska på litet med tempona i afton, så att vi kunna spara in litet gas!»

Den bekante tyske komikern Beckmann var en passionerad söndagsjägare men hade på sina jagtutflykter mindre lycka än på scenen. En gång hölls ett jagtkalas, vid hvilket tillfälle teaterdirektören Kaiser i Wien för Beckmann improviserade följande grafskrift:

Vandrare, stryk af dig mössan
För denne komiker och vän af bössan,
Som hvilar här i grafven mörka, kalla.
De vitsar, som han lagade,
De harar, som han jagade,
De öfverleva honom alla.

Pianomagasin.

Flyglar, Pianinos, Taflar och Orglar från in- och utländska utmärkta Fabriker till de billigaste priser. För instrumentens bestånd ansvaras.

Äldre Pianos tagas i utbyte.
OBS. Ständigt lager af Flyglar från Blüthner och Pianinos från G. Schwechters berömda fabriker.

Gust. Petterson & Komp.

43 Regeringsgatan 43.

Flyglar, Taflar och Pianinos från J. G. Malmsjö.

Musikinstrument

af alla slag förskrifver man billigast från

Conrad Eschenbachs Fabrik
Markneukirchen 7 S:a

Illustrerad Prislista gratis.
Agent sökes.

Oscar Lejdström,

Sånglärare.

Mäster-Samuelsgatan 35.

I Musik- och Bokhandeln har i dessa dagar utkommit:

Populär Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.
Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, översatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, cloth-band 4 kr.

»Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige.»
(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
17 Fredsgatan 17.

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Tjugu
första
pris, in- och
utrikes.

Pianinos

Beqväma
af betalnings-
vilkor.

Talrika vitsord

från framstående musici och konstnärer, bl. a. från Alfred Reisenauer, Professor Franz Neruda, Alfred Grünfeld, Moritz Rosenthal, Madame Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru Hilma Svedbom, Fröken Tora Hwass samt Kongl. Musikaliska Akademien och Göteborgs mera framstående musici och musiklärarinnor.

Presentkort

å

Svensk Musiktidning

å 5 kronor

finnes att tillgå å tidningens expedition
Kungstensgatan 56.

Skandinaviska Orgelfabrikens Kammarorglar,

hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar tillämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare såväl i Stockholm som i landsorten enhälligt vitsordade för att vara de bästa i Norden tillverkade. Prisbelönta i Köpenhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889; i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.
Kontor och utställning i Stockholm:
Mästersamuelsgatan 24.

Nytt diktverk af

Daniel Fallström.

Ur Gustaf Wasas saga.

Med musik af **Andreas Hallén**,
samt talrika originalillustrationer
af **Einar Torsslow.**

Elegant utstyrsel.

— Vakraste julgåfva.

Pris endast 1 kr. 50 öre.

Vacker, musikalisk julklapp!

Svensk Musiktidnings

Musikalbum X

Pris 1 krona

finns till salu å Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., samt i bok- och musikhandeln.

Innehåll: för piano: **G. Hägg**: *Vals-Arabesk*, **Karl Valentin**: *Om Våren*, **A. M. Myrberg**: *Berceuse*, **H. Goetz**: *Andantino* ur *Sonatine* op. 8, **G. F. Lange**: *Melankoli*; sång med piano: **Gösta Geijer**: *Harpolckarens sång* ur »Vapensmeden» af V. Rydberg för baryton (e—e).

Obs.! Karl Valentin's pianostycke *Om Våren* har vunnit mycket bifall, speladt af komponisten å Marteau-Viardot-Valentin konserterna i höst.

Eleganta Permar

till Svensk Musiktidning finnas till salu å **2 kronor** hos **P. Herzog**, Malmiskilnadsgatan 54.

Innehåll: Amalia Walin (med porträtt). — Prenumerationsanmälan. — Om Paganini och violinspel, af C. Å. — Ole Olsen hos Franz Rummel. — Musikpressen. — Från scenen och konsertsalen. — Från in- och utlandet. — Dödsfall. — Hvarjehanda. — Annonser.